Pregaria.cat

Entrada

Et recordo, Maria Dolors

Per JesusR el dv., 26/06/2020 - 21:11

Quan va morir la Maria Dolors, una persona, que no sabia massa què fer i volia quedar bé, em deia: “Ja ho veuràs, amb el temps superaràs aquesta tristesa”. Quin desencert! Es pot salvar la bona intenció, però hauria estat molt millor callar i restar al costat. No feien falta paraules, sinó escalfor.

Precisament el que no vull és oblidar-te. No em sentiria gens bé si un dia em passés que ja no et recordava. Vas ser per a mi un bon puntal. Gastada pel càncer i tot, els teus ulls eren desperts i joves, i m’estimaves. M’hi trobava bé, escoltant les històries del teu partit, del feminisme militant, de la postguerra i de la nostra família. Vas ser tu la que em va parlar dels teus fills d’una manera més íntima, nova i tan ben expressada en la poesia del recordatori.

Jo sé que vius en el més enllà. No podria demostrar-ho, ni tampoc ho intentaria. No m’entendrien. Ho sé, i prou. És més que un record. És una dolça realitat, suau com una preciosa posta de sol, que em penetra i em provoca tendresa.

Vas marxar aquell càlid dia de l’agost de l’any passat. Resten els llibres, els teus escrits i poemes, tants amics i amigues que et recorden amb amor. La teva vida va tenir sentit, vas ajudar una mica a canviar el món. Oh! Gràcies una altra vegada.

Senyor, quin misteri, el final d’una vida! Per molt que hi pensi, sempre resulta curt. Sembla que a la majoria de la gent no els preocupi. Ho sembla, però de fet hi pensen i els preocupa.

Quan Jesús moria va dir: “A les teves mans confio el meu esperit”. M’encanta aquesta pregària, i no sols pensant en la mort. A les teves mans confio la meva germana... i les nostres vides. On millor?